

[Pernille Sams]

len ikke kommer til at gælde i en virksomheds startfase for ikke at forhindre nye virksomheder i at etablere sig. I det hele taget må man se på dispensationsmulighederne dér, så man ikke forhindrer gode og velfungerende firmaer i at eksistere.

Nu hvor revisorlovgivningen er til revision, mener vi i øvrigt også, at man burde have set på årsregnskabslovens paragraf 61b, stk. 5. I medfør af den bestemmelse er bekendtgørelse nr. 712 af 22. oktober 1990 udstedt, en bekendtgørelse, der begrænser de nyuddannede registrerede revisorer erhvervsudøvelse. I betragtning af netop de nyuddannede registrerede revisorer uddannelsesniveau mener vi, det er forkert at opretholde denne begrænsning, og vi vil bede ministeren om at vurdere, om regeringen i virkeligheden ikke også mener, at der kan være noget rigtigt i det.

Princippet om, at revisor skal være offentlighedens tillidsmand, er der umiddelbart noget meget positivt ved set i lyset af nogle af de meget omtalte sager, hvor denne rolle kunne have været ønsket. Men vi vil alligevel gerne sætte spørgsmålstegn ved, hvad begrebet i den form, regeringen har valgt, egentlig dækker. Det kan hurtigt vise sig at være en falsk tryghed, for det er unægtelig et noget abstrakt begreb.

Det er jo dér, hvor skatteydernes penge bevilges til forskellige formål, der burde sættes ind helt konkret. I sådanne situationer er det vigtigt, at revisor er offentlighedens tillidsmand på skatteydernes vegne og råber vagt i gevær, hvis der sker uhensigtsmæssige ting med de bevilgede penge. Men det fremgår ingen steder af lovforslaget.

Men for så vidt angår de almindelige private firmaers revision, må det fastholdes, at revisor ansættes og betales af firmaet og hverken er told- eller skattevæsenets forlængede arm. Men det er vel heller ikke ministerens mening med begrebet offentlighedens tillidsmand.

Det er udmærket med en opstramning af habilitetsreglerne, selv om de er meget firkantede, som de er foreslået, og de vil fordre en rimelig rundhåndet dispensationspraksis.

Men når nu habilitetsreglerne strammes for alle de almindelige uafhængige firmaer, hvor der ellers ikke har været problemer, hvorfor indretter regeringen så loven, så de helt oplagte habilitetsproblemer, som vi har oplevet gennem de seneste år, ikke bliver omfattet? Det

gælder f.eks. fagbevægelsens eget revisionsinstitut, Revisionsinstituttet af 1920, der reviderer fagbevægelsens aktiviteter. Det vil de fortsat kunne, der skal nu blot skydes en fond ind imellem, ligesom der heller ikke stilles habilitetskrav til f.eks. Kommunernes Revision, som reviderer kommunerne. Her mener vi, at ministeren er hoppet over et af de helt afgørende spørgsmål uden at tage fat, hvor det virkelig har vist sig nødvendigt.

Så vi har både ros og ris til lovforslaget, og vi håber, at regeringen vil tage en fordomsfri debat og vende nogle af tingene igen inden den endelige vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Både Venstres og De Konservatives ordførere var meget afvisende over for den del af lovforslaget, der handler om at offentliggøre revisorhonorarets størrelse og her offentliggøre, hvilken andel af revisors honorar der vedrører den lovpligtige revision, og hvilken andel der vedrører rådgivning. Det er noget, vi fra Socialdemokratiets side lægger uhyre meget vægt på, når vi nu taler om det sigte, lovforslaget har, nemlig at sikre uafhængigheden imellem revisor og kunde og det at sikre, at det regnskab, der kommer ud af en revision, faktisk også er fuldt og helt retvisende.

Hvis vi kigger på andre lande i Europa, f.eks. Frankrig, så er det jo dér decideret forbudt, at et revisionsfirma overhovedet kan foretage sig andet end at revidere. Man må ikke engang lave bogføring, man må ikke hjælpe med bogføringen, og man må altså heller ikke udøve rådgivning, f.eks. investeringsrådgivning, overhovedet i forhold til den virksomhed, man reviderer. Og i en række andre lande har man tilsvarende ret strenge krav i forhold til, hvilke andre funktioner en revisor må have i forhold til virksomheden ud over den lovpligtige revision.

Vi synes, det er ret nærliggende at sikre uafhængigheden bl.a. ved at offentliggøre, hvor stort revisionshonoraret er i forhold til den honorering, man får for rådgivning. Foretager man som revisor en investeringsrådgivning for en kunde, og den investering viser sig at være en dårlig forretning, så er det jo ret nærliggende for folk, der skal se på årsregnskabet efterfølgende, at overveje, om det så også er et fuld-